

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

lesu Christi Annus. M.D.LIX. Sancti Patris Benedicti M.LXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

ruditione clarissimis instructissima, è quibus hoc anno alios inter duo Pauli vel maximè eminent: Paulus Suarez Vallis bonæ aliquamdiu Abbas, deinde Horbæ, hoc anno universæ præfectus Congregationi, & Reformator. designatus Generalis: alter Paulus de Mendoza Monachus Vallis Paradyfi, *Viri illu- sres.* Vir. religiosissimus æquè ac doctissimus, Orator facundissimus, qui tanta viguit nominis fama, ut ipsum Ecclesiastem suum constitueret, Philippus II. Hispaniarum Rex, quod munus tanto cum fervore exercuit, ut omnibus Principibus & Aulicis summa in admiratione esset & veneratione. Varia scripsit, eaque inter, opus quoddam, cui Titulus: *Vir bonus*, extat in Bibliotheca Vallis Paradyfi. Moritur eodem anno non sine opinione sanctitatis Beatæ memoriæ Joannes della Penna Monachus Populeranus, magnorum vir meritorum, de quo *Manrique & alij.*

V. Joannes della Penna.

Extinguitur hoc ipso etiam anno Joachimus Perionius noster Cormoeriacensis Illustissimi Benedictini Ordinis Canobij in agrò Turonensi Monachus, Vir eruditissimus, multis præstantissimi ingenij monumentis posteritati relictis, fama nominis immortalis. Ea inter multa ex Platone & Aristotele, Ciceroniano sermone, & stylo transtulit, & ut erat in Antiquitatibus versatissimus, multa de Romanorum Græcorumque Magistratibus bono publico scripsit & edidit. Patriæ quoque consulens suæ, Gallici sermonis elegantiam, & originem deduxit & affinitatem cum Græca lingua pulcherrimè docuit. Vitas item Christi Apostolorum undecunque collegit, & terso stylo descriptas Julio Tertio Pontifici Maximo, eleganti admodum & proluxa Epistola dedicavit. Vita excessit in prædicto suo Canobio, magno Collegarum luctu ibidem honorificè tumulatus. *Scævola Summarthanus & plur. rer. Gall. Scriptores.*

Carolus V. Imperio se abdicat: & quare?

Abdicat se hoc anno, stupente ad insolentiam exempli Orbe universo, Carolus V. Imperator Augustus, Hispaniarum & Indiarum Rex & Monarcha potentissimus, Romano Imperio, tot jam annis gloriosissimè administrato, & Canobium S. Justi in Hispania ingreditur, haud dubium.

quin persuadente, certe juvante per sacros libellos, Divini plane dictaminis, Ludovico Blofio nostro, quos ita charos familiaresque habuisse jam superius de Carolo diximus, ut eisdem in sinu jugiter, non secus atque Magnus ille Alexander in Narthecio Homeri Iliadem gestarit, summoque cum animi solatio & fructu legerit; multo dein diligentius frequentius in Canobio lecturus, & in praxim deducturus. *Ex Vita Blofij & monim. Latensibus.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LIX.
Sancti Patris Benedicti M. LXXIX.

Rutilantissima cœlestis Hierusalem Urbis structuræ lucidissima hoc anno, eruta, è durissimis sæculi hujus scopulis, gemma inseritur Beata Joanna nostra, Bellopratensis Monialis Conversa, Ancillarum Christi humillima, omnem Nobilitatem perverusti sui generis, in extrema demissione; suæque nihilejtatis agnitione positam rata, omnibus mundi honoribus & delicijs abjectissima esse in Domino DEI præeligens, eminentissima sui ipsius contemptu facta, gloriosa, etiam in terris, ubi minimè dum viveret, voluit, à morte apparuit. Visa namque spectabili formâ forori suæ, super morte moerentissimæ, admirabili & immenso circumfusa lumine; rogantique, unde nam tanta ipsi gloria obtigisset? eam sibi in Magna Humilitatis suæ præmium concessam respondit. Cumque soror superstes, Joannam advertisset manum clausam & contractam tenere, & ut eam aperiret flagitasset, negavit illa se hoc facere posse, quod in ea lapidem pretiosum tanti splendoris gestaret, ut humanus oculus ad primum illius aspectum, videndi facultate privaretur, huncque sibi datum asseruit, pro vilibus operibus, quibus se dum viveret libenter exercuisset. *Joan. Waesbergius, Arnoldus de Raiffe &c.*

B. Joanna Bellopratensis moritur.

Viso ejusdem Monialis.

Ludovici de Estrada Hortensis Abbatiss, nunquam satis laudanda, ob magnitudinem, multitudinem, & insolentiam planè stupendam, merita. Unicum hoc anno in medium, proferramus, quo super cætera omnia morti jam propinquus, meruit. Invalescente quippe summa per Orbem, & Hispanias maximè, sole ardentissimo, alias

Ludovici de Estrada merita.

aliàs arentissimas, annonæ caritare, & pauperibus non tantum, sed & ditionibus quam plurimis ob alimentorum inopiam, cum fame non solum, sed morte colluctantibus & conflctantibus, ipse Cænobij alimenta omnia, indubitanter expendit, æternæque Veritatis promissis, confidentissimè nixus, innumerabilem pauperum multitudinem velut DEI, suosque filios amantissimè fovit & nutrit. Ac proin, famâ rei longè latèque diffusa, inque famelicorum auribus sonantissima, pauperes undique certatim confluentes [audi rem miram, sed apud nostros olim, & perpetuo frequentem, unde plurimis per orbem urbibus oppidisque sua initia referuntur, ingenti hominum frequentia quotidie, sive pro Divini officij frequentatione, sive propter hospitalitatem & liberalitatem propriam Benedictinorum, ad Cænobia & proximè se recipientium] totum Monasterium casis & tugurijs sive tuguriolis circumdederunt, ut & valles & montes ejusmodi quali tentorijs replerentur. Res visa mirabilis. Omnia circum circa loca, pueris & mulieribus plena erant, qui meridie ad portam Monasterij veniebant, illicque quod ad victum sufficeret, accipiebant. Dum vero [stupendum sanè charitatis exemplum!] ob nivium altitudinem pauperes, tuguriola sua exire non poterant, eò victus deferebatur, & via per nives parabatur, ut hoc factò nostri & magnam suam & ultroneam charitatem atque impensam summa contentione misericordiam evidentiè demonstrarent. Confirmata illustri omnino miraculo hæc Monachorum, & Ludovici Abbatis pietas, quando post plurimas expensas, cum porro ex locis circumpositis, coemere & corradere non possent, quod paucis, nedum tantæ multitudini sufficeret; ad preces enim conversus Ludovicus mirè impetravit, ut prodigiosâ prorsus messe, frumentum ante tempus, & quidem bimestri spatio maturesceret, ac demereretur. Ludovico ante alios, ipsum communiter summi facientes magnates & Principes, familiarior semper erat, serenissimus Medinæ Coeli Dux, Princeps potentæ magnæ & auctoritatis, qui ipsum & pro Sancto su-

spexerat semper, & ut talem, sanctè venerabatur, tantique semper faciebas, ut Ludovico sene sedente, ipse Dux discooperto staret capite, credens omnino se Angelum DEI in viro tanto præsentissimum habere. Ja admiratus tantam multitudinè, Ludovicum rogavit, an omnibus illis cibum daturus esset? Quo annuente, obstupefactus Dux intulit: Ego sanè [ita Vita auctor habet] in me recipere non auderem, omnibus his de victu providere, nisi statum meum oppugnare vellem, & non mihi videor sufficere posse, eo ipso, quia ubivis maxima panis & necessariorum est penuria. Cumque responderet Abbas sibi non fore, si etiam plures essent, quibus pauperes aleret: Curiosior deinceps Dux, sciscitatus est, quidnam igitur ac quantum esset, unde pauperibus tantis erogaretur? ac proin ductus ab Abbate ad locum, ubi panes, pauci sanè pro tanta multitudinè supererant, singulis singulos panes dandos affirmavit; neque tamen defuturos ex ipsidem, quos etiam alijs supervenientibus elargiretur. Incredibile visum Principi, quod vix ducenti panes essent, & ferè innumerabiles homines convenissent. Experti tamen Dux, & quos adduxerat famuli, miraculum suismet ipsi oculis spectare meruerunt, nec pane solum, sed & alio, qui in eodem erogabatur cibo, prodigiolissimè multiplicato, uno prodigio omnium fami atque egestati, liberalissimè fuisse subventum. *Ex Vita ejusdem &c. & Menol. nostro.*

In Germania inferiori, quanto magis ubivis Hæretici suarum abominationum satagunt, tanto Lætiensis & Bursfeldensis Congregatio & Reformatio, & servandis & revocandis qui exerrabant, intendunt, & doctissimos quaquaversum Prædicatores dimittunt, ante omnia autem ut suos pro exemplo & incitamento omnium ad summam vitæ perfectionem promoverent, allaborant; ipsi Prælaci exemplaria discipulorum exactissima facti, è quibus hoc anno decessit Joannes Vander Waede, Abbas S. Andreae prope Brugas, vir magnæ discretionis, & cuius nomen vivat immortaliter in dulcedinis benedictione.

Floret hoc ipso anno, haud minimi

Confidentia in Deum Dn. Abbatis.

Cibi prodigiose multiplicati.

Joan. Abbatis S. Andreae Brugasensis.

Esse prodigiosa liberalitas.

Messis prodigiosa.

Maurus
Pandolphus
mm.

mi inter litteratos nominis Frater Maurus Pandolphus Monachus Sanctæ Mariæ, de Florentia Congregationis Casinensis, cujus laudatur eleganti sermone scripta: *Harmonia quatuor Sen- suum sacre Scripturae, libris quatuor. Ex Arn. do*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LX.

Sancti Patris Benedicti. M. LXXX.

Copiâ virorum ex Ordine Illustri- um & de Republica Christiana meritis- simorum. felicissimus hic an- nus, quorum paucissimos commemo- rabimus. Eminent præ alijs Joannes Docuus Laudunensis in Gallia & Pic- cardia atque Campaniæ finibus, Epi- scopus, vir Religiosissimus & doctis- simus, ex Monacho & Majore Priore, S. Dionysij Parisiensis Archiepiscopi, ad Episcopalem dignitatem pro meritis evectus. Fuit sacrosanctæ Theologiæ Doctor & Prædicator Verbi DEI ce- lebrerrimus, scripsitque inter alia:

Sermonum sive Orationum ad populum

Librum I.

De Passione Christi Domini. Librum I.

De aeterna Generatione Filij DEI, & temporali Nativitate ejusdem filij ho- minis. Libros duos.

Jacet sepultus in Choro Cathedra- lis Ecclesiæ, juxta Antecessorem & Me- cœnatem suum Ludovicum Borboni- um, cui duos proximè memoratos li- bros dicaverat.

Simon de
Maille Tu-
ron. Archi-
episcopus.

Pari gloria exsplendescit Simon de Maille ex Monacho & Abbate de Lo- roux Archiepiscopus Turonensis, cu- jus inter eximia merita referendum, Concilium Provinciale ab eodem sum- ma cum utilitate & gloria anno Chri- sti 1583. celebratum. Idem vir doctis- simus inter alias dignissimas ingenio & Professione lucubrationes vertit: è Græco in Latinum sermonem, Ho- milias viginti quatuor. Sancti Basilij Magni, & multa alia præclare gestit. Ei dicavit Opuscula Marci Eremitæ, Joannes Picus Classium Inquisitoria- rum Præses, & Historiam Sancti Gre- gorij Turonensis Guilelmus Morellius. Floret etiam Bernardus de Aragonia

Bernardus
Aragonius
Archiepi-
scopus Ce-
sar-Augu-
stanus.

Ferdinandi Regis nepos Monachus sac- cræ Congregationis nostræ Cisterciën- sis, extractus è Canobio ad Cathedram Archiepiscopalem Cæsar-Augusta- nam, de quo consulendus Gonsalvus Jllefcas. Sed præ omnibus excellit,

non solum litterarum scientia, sed exi- mia Vitæ sanctitate, Beatae memoriæ Chrysofostomus de Sancto Gemiliano, Calaber, Monachus sacri montis Ca- sini, creatus sub hunc fere annum Ar- chiepiscopus Ragusinus, & egregius Ordinis nostri Reformator in Insula Melitenfi. Ut videas rursus diver- sis locis Ordinem novo fervore non- solum accensum, sed in suis Benedi- ctum verè Redivivum, & similia pri- mævæ ætati exempla perfectionis Or- dini nunquam defuisse. *Videatur Pla- cidus Romanus à Wione citatus.*

In Hispanijs incredibilis virorum Illustrium numerus, inter quos Prin- cipe fama celebrati Frater Michael For- nerius olim Abbas Mont-Serratensis longè meritisissimus, Vir planè coele- stis & Angelicus, atque ab Hispanijs mortali etiamnum in corpore degens, pro sancto habitus, gloriosissimo con- temptu Episcopatus Vicentis, sibi à Ca- rolo V. Augusto oblato merito cele- brandus. Obij hoc anno 26. Janua- rij. Proximus Michaeli, haud impari à Vitæ integritate gloria, Didacus de Lerma ejusdem in Abbatia succes- sor dignissimus, postea Abbas Vallis- oletanus, & totius Congregationis Hi- spanicæ Generalis, vir ob egregias Vir- tutes summè æstimatus. Nec minor fama Bartholomæi Garrigæ, hoc ip- so anno Montserratensium Abbatis, viri doctissimi, qui celeberrimum il- lud templum Montserratense, ingenti sumptu honori Dei parentis exædi- ficavit, sicut puerulus olim ipse præ- dixerat. *Vid. Anton. de Jeyes & Mont- ferrat. monumenta.*

V. Michael
Fernerius
Abbas
Montferr.

Didacus de
Lerma Ge-
neralis
Ord.

Extinguitur hoc anno Magnum il- lud Hispaniarum sydus, de quo supra, Cyprianus de la Huerga Nucalensis Mo- nachus sacrorum Bibliorum interpres in Univeritate Complutensi inter e- egregios labores, ibidem tumulatus & sequenti Epitaphio honoratus:

Cyprianus
Nucalensis
meritus.

C Y P R I A N U S

HISPANIÆ MUSA ET PHOENIX

Maximus ille brevi Cyprianus conditur urna

Ille humilis excelsus, clauditur hospes Epitaphi- um.

Judicium, labor, ars, facunda perititia rerum

Unâ adière virum, quocum obière simul.

O B I I T A N N O. M. D. LX.

E mul.